

Domnul Sabatului

**Verset cheie: "Căci Fiul Omului este Domn al Sabatului."
Matei 12:8**

**Scriptură selectată
Matei 12:1-8**

A patra poruncă pe care Dumnezeu i-a dat-o lui Israel prin Moise spune: "Adu-ți aminte de ziua de Sabat, sfințind-o. ... În ea nu veți face nicio lucrare". (Exodul 20:8-11). Cuvântul ebraic "Sabat" înseamnă "a te odihni". Cele Zece Porunci au stat la baza legământului Legii, obligatoriu pentru fiecare evreu.

Cu toate acestea, în timpul slujirii lui Isus, mulți lideri religioși deveniseră formalști, adăugând restricții ilogice, create de om, la poruncile date de Dumnezeu, în loc să predea adevărata semnificație și principiile pentru fiecare dintre instrucțiunile lui Dumnezeu. Isus a reproșat acest lucru și, referindu-se la liderii religioși, a spus: "Ei leagă încărcături grele și greoaie și le pun pe umerii altora". Matei 23:1-4

Un exemplu în acest sens este înregistrat în lecția noastră, când fariseii i-au acuzat pe ucenicii Domnului care, trecând printr-un lan de grâu în Sabat, au frecat câteva boabe în mâini și le-au mâncat pentru că le era foame (Matei 12:1). Fariseii au interpretat acest lucru ca o încălcare a Sabatului. Isus a declarat că ei nu nesocotiseră porunca Sabatului, afirmând: "Sabatul a fost făcut pentru om, nu omul pentru Sabat". (Marcu 2:27). El a citat apoi ceea ce făcuse David. Într-o situație de urgență, David ceruse, pentru el și oamenii săi, o parte din pâinile punerii în scenă care fuseseră scoase în ziua de Sabat de pe masa din Tabernacol, pe care numai preoții evrei aveau voie să le mănânce. Ei nu erau vinovați în fața lui Dumnezeu. Matei 12:3,4; 1 Samuel 21:1-6; Leviticul 24:5-9

Isus le-a afirmat apoi fariseilor autoritatea sa de a interpreta Legea, spunând că unul "mai mare decât templul este aici". (Matei 12:6). Fiind singurul Său fiu, Isus era purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu și, prin urmare, învățătorul potrivit pentru a prezenta evreilor adevărata semnificație a Legii, inclusiv semnificația și principiile referitoare la Sabat. (Ioan 12:49,50; 14:10; 17:8). Domnul nostru a subliniat: "Dacă ați fi știut ce înseamnă aceasta: Voi avea milă și nu jertfă,

nu l-ați fi condamnat pe cel fără vină". (Matei 12:7; Osea 6:6). Cu alte cuvinte, dacă fariseii ar fi luat aminte la acest lucru, gândurile lor ar fi fost mai milostive, în conformitate cu principiile lui Dumnezeu, iar acest lucru i-ar fi împiedicat să îi condamne pe ucenicii săi, care nu erau vinovați de nicio încălcare a poruncii zilei de Sabat.

Multe dintre vindecările miraculoase ale lui Isus în timpul lucrării sale pământești au fost făcute în ziua de Sabat. (Marcu 1:21-27; 3:1-6; Luca 13:10-17; 14:1-6; Ioan 5:1-17; 9:1-16). Acest lucru a prefigurat lucrarea de vindecare pe care o va face pentru lumea omenirii în timpul Sabatului mai mare, epoca mesianică. Isaia 35:5,6,10

O lecție personală pe care o putem trage din această relatare este următoarea: a fi critic sau a găsi defecte indică o lipsă de milă, o lipsă de dragoste. Avem noi spiritul iubirii care "nu gândește rău", nu bănuiește răul, nu caută defecte la alții și nu le atribuie motive rele? (1 Corinteni 13:5). Cineva a remarcat odată cu înțelepciune: "Defectele sunt dese acolo unde iubirea este subțire". Pavel a scris: "Dragostea este împlinirea legii". (Romani 13:8,10). Posesia iubirii este indicată de milă față de prieteni, frați, omenire și chiar față de dușmanii noștri. Să luăm aminte la

această lecție importantă de la Domnul nostru Isus și să ne străduim să o aplicăm zilnic în viața noastră.